

اهمیت دفاع و حمایت از

کارگران احضار شده به دادگاه سقز

مطابق اخبار انتشار یافته، برای چهار تن از دستگیر شدگان اول ماه مه سقز که با قرار وثیقه آزاد شده بودند، برگه احضار ارسال شده است و این کارگران روز سوم شهریور ماه، باید در دادگاه حاضر شوند.

نزدیک به دو ماه پیش بود که رژیم ضد کارگری جمهوری اسلامی، در جریان یورش وحشیانه به صف شرکت کنندگان در مراسم اول ماه مه سقز، هفت تن از کارگران و فعالان کارگری را به “جرم” برگزاری مراسم اول ماه مه، دستگیر و روانه زندان نمود. هجوم ددمنشانه

مزدوران به صف کارگران و بازداشت فعالین کارگری اما، فعالیت های گسترده ای را چه در شهر سقز و سایر شهرهای ایران و چه در عرصه بین المللی برای آزادی فوری بازداشت شدگان در پی داشت. اول ماه مه سقز، به یک رویداد سیاسی مهم و به کانون مبارزه علیه رژیم و سیاست های ضد کارگری آن تبدیل شد و رژیم ارتجاعی جمهوری اسلامی را شدیداً غافلگیر ساخت. متعاقب آن، کارزار بالنسبه وسیع سیاسی-مبارزاتی در داخل و خارج

اهمیت دفاع و حمایت از کارگران احضار شده به دادگاه سقز

رادیکال و سوسیالیستی درون جنبش کارگری و زهر چشم گرفتن از کل جنبش کارگری و طبقه کارگر ایران است.

بدیهی است که دفاع و حمایت از کارگران احضار شده به دادگاه سقز نیز، صرفاً به دفاع و حمایت از این کارگران خلاصه نمی‌شود. دفاع و حمایت از کارگران احضار شده، دفاع و حمایت از همه ی کارگران آگاه و پیشرو و همه ی آن مراسم های مستقل کارگریست که با خواست ها و مضامین رادیکال و انقلابی به میدان آمدند و مهر و نشان کارگران چپ و سوسیالیست را بر خود داشتند. دفاع و حمایت از کارگران احضار شده، دفاع و حمایت از حق کارگران برای ایجاد تشکل های مستقل کارگری، حق اعتصاب و اعتراض، حق آزادی بیان و اندیشه، حق تجمع و تشکل و سایر مطالبات کارگران است. امسال به رغم موانع موجود و ممنوعیت ها و محدودیت های زیاد، کارگران در پرتو اتحاد خویش توانستند مراسم اول ماه مه را در ابعاد بالنسبه وسیعی مستقلانه برگزار کنند. دفاع و حمایت از کارگران احضار شده، دفاع و حمایت از حق کارگران به برگزاری آزادانه و مستقلانه مراسم اول ماه مه، دفاع و حمایت از اتحاد وصف مستقل طبقاتی کارگران است. در جریان برگزاری مراسم اول ماه مه، همبستگی عمیقی میان کارگران در سراسر ایران ایجاد شد. با کشیده شدن مسئله به عرصه خارج کشور و دخالت برخی اتحادیه ها و تشکل های چپ و سوسیالیستی و کارگری، از جمله کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های آزاد کارگری، برای آزادی کارگران بازداشت شده، این همبستگی آنهم درست در روز اول ماه مه و همان طور که می بایست باشد، ابعاد بین المللی به خود گرفت و سرمایه داران و رژیم حاکم بر ایران را به کلی عقب نشانند. کارگران ایران در مبارزه علیه نظام سرمایه داری و مبارزه تا نابودی هرگونه ستم و استثمار با کارگران سراسر جهان همصدا شدند. دفاع و حمایت از کارگران احضار شده، دفاع و حمایت از این همصدایی، دفاع و حمایت از آرمان های کارگری

واقعا چپ رادیکالی که از منافع طبقه کارگر دفاع می کند سوای وظیفه اصلی اش یعنی مبارزه برای براندازی نظام سرمایه داری و نابودی استثمارانسان از انسان، در هر شرایطی، در برابر سرمایه داران باید از کارگران، از مبارزات و خواست های کارگری دفاع و حمایت کند. این مسئله نیز روشن است که کمونیست ها باید در صف مقدم طرفداران حق اعتصاب، حق آزادی بیان و اندیشه، حق تجمع و تشکل برای کارگران باشند. در هر کارخانه و کارگاه و هر جایی که حقوق کارگران پایمال شود و مزدوران و حراست کنندگان نظم سرمایه، جرأت کنند کارگران را مورد اهانت، یورش و ضرب و شتم قرار دهند و آنان را بازداشت، محاکمه یا به زندان بیاورند، قبل از هر کس این کمونیست ها هستند که باید صدای اعتراضشان بلند شود و علیه این بیدادگری ها و تضییق حقوق کارگران به مبارزه برخیزند. این ها همه البته بدیهیاتی است که در هر مقطع زمانی و مکان جغرافیایی می تواند مطرح باشد و صحت عمومی آن را کسی نمی تواند انکار کند. اما مسئله دفاع و حمایت از کارگران احضار شده به دادگاه در سقز، از این چارچوب ها فراتر می رود و در لحظه کنونی به یک مسئله خاص و ویژه تبدیل شده است. امروز هدف از احضار چهار تن از کارگران دستگیر شده اول ماه مه سقز به دادگاه به نامهای جلال حسینی، محمد عبدی پور، برهان دیوانگرد و محمود صالحی، صرفاً احضار و محاکمه این کارگران به عنوان سازمان دهندگان و یا شرکت کنندگان اول ماه مه و یا به عنوان چند تن از کارگران پیشرو و محکومیت آنها نیست. حتا عقب راندن کل کارگران سقز هم تمام هدف رژیم سرمایه داران نیست. هرچند که سرمایه داران بی شک چنین اهدافی را نیز دنبال می کنند، با این همه ابعاد این اقدام سمبلیک، بسیار گسترده تر از محاکمه کارگران فوق است و اهداف ضد کارگری عمیق تری را با خود حمل می کند. احضار و محاکمه کارگران سقز، احضار و محاکمه اول ماه مه، احضار و محاکمه کارگران آگاه و پیشرو در سراسر ایران است. تقاص گرفتن از گرایش چپ

کشور شکل گرفت که سرانجام رژیم سرمایه داران را وادار به عقب نشینی کرد و جمهوری اسلامی به اجبار به آزادی بازداشت شدگان آنهم در قبال وثیقه های سنگین و ۲۰۰ میلیون تومانی، تن داد. گرچه در وهله نخست این کارگران سقز بودند که مورد یورش و وحشیانه مزدوران سرمایه قرار گرفتند و شماری از پیشروان کارگری این شهر بازداشت و روانه زندان شدند و گرچه کارگران سقز برای آزادی یاران و همکاران خود از هیچ کوششی دریغ نکردند، اما این اتحاد کل کارگران، اتحاد طبقاتی کارگران در برابر تعرض سرمایه داران و رژیم آنها به کارگران شهر سقز بود که عقب نشینی رژیم نه فقط در سقز که در مقیاس سراسری را به دنبال داشت. پیروزی کارگران سقز، پیروزی کل طبقه کارگر ایران بود.

تدارک و برگزاری مراسم های مستقل اول ماه مه امسال، از جمله برگزاری مراسم اول ماه مه در سقز که ابتکار عمل آن در دست کارگران آگاه و پیشرو بود که این بار می خواستند مراسم مستقل خود را در خیابان های شهر برگزار نمایند، همچنین رویدادهای بعدی و آزادی فعالین کارگری، پیروزی بزرگی بود برای عموم کارگران به ویژه گرایش چپ رادیکال و سوسیالیستی درون جنبش کارگری که با اول ماه مه به طور آشکاری خود را بالا کشید. این پیروزی که محصول اتحاد کارگران بود و کام طبقه کارگر را شیرین ساخت، روی دیگرش تلخ کامی عمیق سرمایه داران و رژیم آنها بود.

اکنون جمهوری اسلامی با احضاریه هایی که برای چهار تن از این کارگران فرستاده است می خواهد کارگرانی را که پیش از این به ”جرم“ برگزاری مراسم اول ماه مه بازداشت کرده بود، به همین ”جرم“ یا ”جرم“ های دیگری در بیدادگاههای خود به محاکمه بکشد و از این طریق از کارگران و گرایش چپ رادیکال و سوسیالیستی درون جنبش کارگری انتقام بگیرد. درست از همین جنبه است که دفاع و حمایت از کارگران احضار شده به دادگاه در سقز، از اهمیت بسیار زیادی برخوردار می شود. گفتن ندارد که هر کمونیستی و هر نیروی

اهمیت دفاع و حمایت از . . .

و همبستگی طبقاتی و بین المللی کارگران است. نفس دفاع و حمایت از کارگرانی که به "دادگاه" احضار شده اند، دفاع و حمایت از کل جنبش کارگری به ویژه دفاع و حمایت از گرایش چپ رادیکال و سوسیالیستی درون جنبش کارگری است. بی هیچ معطلی، خود را تجهیز کنیم و به مصافی که در پیش روست بشتابیم. به دفاع و حمایت از کارگران احضار شده به دادگاه برخیزیم. مدت زیادی به تشکیل این بیدادگاه نمانده است. علیه احضار و محاکمه این کارگران متحداً به پا خیزیم و به هر شکلی که می توانیم برای آزادی آنان تلاش و مبارزه کنیم. خواستار لغو این احکام و احضاریه ها و آزادی فوری و بی قید و شرط کارگران شویم. اقدامات سرکوبگرانه رژیم و عمال آن علیه کارگران را محکوم کنیم و تضمین جانی آنان را خواستار شویم. اگر ما، اردوی کار و مدافعان منافع طبقه کارگر در این مصاف پیروز شویم، بی تردید گام بسیار مهمی برای تثبیت پیروزی خود در اول ماه مه نیز برداشته ایم.

اصلان جواد زاده